

Štup-p-p ekhe o sahati, duj i rakli phučel les:

– Soske tu aljan phenla, be.

– Epa-a-a to dad, phenla ekhe barabani mukljas mangel, phenla te axaljovel pes, te žanel pes soske aljom.

– E soske, so si tut zori.

– Pa trebva te mukhav dekh nišani phenla, ka aljom, kaj deistvitelno sinjom athe.

– Ela manca štom trebva davkha te keres.

Tap-p-p ingalel les ando veš.

– Dikhes li kalke phures?

– Va.

– Čšin les, thaj mudar les.

O phuro ikalel i čšuri pras-pras, gelipeske.

Ki thasijarin, thagara, roden les, andaro veša, andaro planines, so te dikhen, o naj-phuro čšorjardo, čalavdo, čšurijasa, razkysime.

– Aven phenla athe si. Thagara te thagaripnasa, prosto nikoi našti mudarel les.

– Athe si o manuš.

Xal xoli, no-nemai kyde. Džal te rodel les akate, okote, akate, okote, del andre paš pe čšajende. So te dikhel, čšaj leskiri naj-bari! Čuči tepsija vyrtinel kanarčeta ikljon, čirikle šukar.

– So keres, mičšaj?

– Šukar baba. – I phandel o vudar mukljas la.

– So keres mičšaj?

– Ake buti kerav baba te arakhljovav bukjate, phenla, kaj nanaj so te kerav, trebva vareso te kerav.

– Šukar mičšaj.

Putrel o treto vudar au-u-u. So dinjas andre, kajka ništo na kerel, thovgjas i žezva thaj kafe kerel peske.

– So keres, če mičšaj?

– Pa pijav mange kafes.